

SỐ 505

KINH TÙY DŨNG TÔN GIẢ

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Sa-môn Thi Hộ.

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật cùng đông đủ chúng Bí-sô trú tại tinh xá Ca-lan-đà nơi rừng Trúc, thuộc thành Vương xá.

Bấy giờ, có Tôn giả tên là Tỳ Dũng ở trong một Tăng viện lớn trên đỉnh núi Cô phong, nơi rấn tụ tập, trong rừng Thi-đà, bên thành Vương xá, một mình đi kinh hành, bỗng nhiên bị rấn độc cắn. Thân hình rấn gầy, nhỏ, bóng láng, hung dữ đáng sợ, như An-nhạ-na xá-la-ca. Lập tức, Tôn giả Tỳ Dũng gọi chúng Bí-sô, nói:

–Chư Tôn giả! Tôi bị rấn độc cắn, toàn thân như muốn vỡ ra, nay nên đặt tôi ở ngoài Tăng viện, đừng để trì hoãn chất độc sẽ lây lan.

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi Tử ngồi bên một gốc cây cách chỗ Tôn giả Tỳ Dũng không xa, nghe Tôn giả Tỳ Dũng phát ra những lời như vậy, lập tức đến chỗ Tỳ Dũng, nói:

–Này Tôn giả Tỳ Dũng! Tôi xem thấy nét mặt và các căn của thầy không có hiện tượng gì khác. Cớ gì lúc nãy thầy lại phát ra những tiếng như vậy?

Tôn giả Tỳ Dũng đáp:

–Thưa Tôn giả! Tôi bị rấn độc cắn, toàn thân như thể tan vỡ, nay nên đặt tôi ở ngoài Tăng viện, đừng để trì hoãn chất độc sẽ lây lan.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Nếu tôi chấp trước nhãn là tôi, nhãn là

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

của tôi, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý là tôi..., ý là của tôi; sắc là tôi, sắc là của tôi, thanh, hương, vị, xúc, pháp là tôi..., pháp là của tôi; địa giới là tôi, địa giới là của tôi, thủy, hỏa, phong, không, thức giới là tôi..., thức giới là của tôi; sắc uẩn là tôi, sắc uẩn là của tôi, thọ, tưởng, hành, thức uẩn là tôi..., thức uẩn là của tôi. Nếu tôi chấp trước nơi những pháp như vậy thì mặt và các căn có thể có hiện tượng khác.

Thưa Tôn giả Xá-lợi Tử! Tôi không chấp trước các pháp như vậy, cho nhãn là tôi, nhãn là của tôi, cho đến thức uẩn là tôi, thức uẩn là của tôi thì nay đây lẽ nào mặt và các căn của tôi có hiện tượng khác!

Tôn giả Xá-lợi Tử nói:

–Này Tôn giả Tỳ Dũng! Nếu các thứ ngã, ngã sở kiến, ngã mạn... được đoạn trừ chấp trước rồi, lại có thể rõ biết gốc rễ của chỗ đoạn trừ thì đoạn trừ vĩnh viễn không còn sót, như chặt phá phần lõi của cây Đa-la, tức nó không còn sinh lại. Người đã chứng pháp vô sinh thì đâu có tướng nào khác để có thể chấp giữ.

Lúc đó, Tôn giả Xá-lợi Tử đem Tôn giả Tỳ Dũng đặt ngoài Tăng viện, Tôn giả Tỳ Dũng ngã lặn trên đất.

Bấy giờ, Tôn giả Xá-lợi Tử liền nói kệ:

*Người trí giỏi thực hành phạm hạnh
Lại thường khéo tu nhân chánh đạo
Khi hết thọ mạng sinh tâm vui
Như người bệnh nặng được thuyên giảm.
Người trí giỏi thực hành phạm hạnh
Lại thường khéo tu nhân chánh đạo
Khi hết thọ mạng sinh tâm vui
Giống như vứt bỏ thứ độc hại.
Người trí giỏi thực hành phạm hạnh
Lại thường khéo tu nhân chánh đạo
Mang mầm giải thoát khi xả thọ
Như người ra khỏi căn nhà lửa.
Người hành phạm hạnh tu chánh đạo
Quán hết thế gian như cỏ cây
Thành công danh lợi đều vô nghĩa
Rốt cuộc không còn gì buộc ràng.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tôn giả Xá-lợi Tử an trí cho Tôn giả Tỳ Dũng xong, liền đi đến chỗ Phật, đến nơi, đầu mặt đánh lễ sát chân Thế Tôn, trình bày đầy đủ việc trên.

Phật nói:

–Này Tôn giả Xá-lợi Tử! Thiện nam Tỳ Dũng kia nếu lúc ấy được nghe ta nói kệ nhiệm mầu và đại thần chú thì chắc chắn thầy ấy không bị rắn độc cắn, làm hủy hoại thân mạng.

Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Kệ nhiệm mầu gì? Và đại thần chú nào? Xin Đức Thế Tôn nói cho con được biết.

Đức Thế Tôn liền nói kệ:

*Ta thương yêu Thiên vương Trì Quốc
Thương rồng La-phạ-vĩ cũng vậy
A thuyết đa lý kiếm Mạt-la
Tất thể đỏa tử đều thương hết.
Thiên vương Quảng Mục ta cũng thương
Thương rồng Hắc Cù-đàm cũng vậy
Rồng Nan-đà, Ô-ba Nan-đà
Hai loài rồng kia ta cũng thương.
Ta cũng thương yêu loài không chân
Loài hai, bốn chân cũng như vậy
Và các hữu tình nhiều chân kia
Tâm bình đẳng thương yêu chẳng khác.
Đem lòng Từ thương tất cả rồng
Rồng kia đừng nghĩ trong biển lớn
Tâm Từ rải khắp các hữu tình
Hữu tình, vô tình đều như vậy.
Tất cả loài hữu tình hiện có
Cho đến loài bò bay máy cựa
Nguyện khắp tiêu trừ nhân bệnh khổ
Hết thấy đều đạt được an lạc.
Tất cả loài hữu tình hiện có
Cho đến loài bò, bay, máy cựa
Đều đem lòng thương bình đẳng quán
Tất cả tiêu trừ các tội ác.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Độc của rắn ấy rất mãnh liệt
Chất độc đó hay làm chết người
Rắn kia ở trong hang núi cao
Mà ta thường kinh hành trên đó.
Ta là thầy cao cả thế gian
Ta thường thuyết giảng lời chân thật
Ta nhờ nhân ngữ nghiệp chân thật
Thân ta rắn độc không thể chạm.
Pháp tham, sân và si hiện có
Là ba độc lớn thế gian này
Đại giác Thế Tôn độc chẳng xâm
Sức Phật chân thật hay phá độc.
Pháp tham, sân và si hiện có
Là ba độc lớn thế gian này
Chánh pháp Thế Tôn độc chẳng xâm
Sức pháp chân thật hay phá độc.
Pháp tham, sân và si hiện có
Là ba độc lớn thế gian này
Chúng tịnh Thế Tôn độc chẳng xâm
Sức Tăng chân thật hay phá độc.
Trong các độc thế gian hiện có
Độc của tham kia là hơn hết
Chỉ Phật có thể phá, thâm giữ
Do đấy các độc đều tiêu diệt.*

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nói đại minh chú:

–Đát ninh đà, án, đồng mật lý, đồng mật lý, đồng di bát la, đồng di na trí, tô ma trí, kế phạ trí, mẫu na duệ, tát tam ma duệ, nan đế, nan đế lý, nê lý, nê la kế, thi, phạ lý, phạ la kế, thi, ốt lý, nê dương ngu lý, sa ha.

Phật nói:

–Này Xá-lợi Tử! Thiện nam Tùy Dũng kia, nếu lúc ấy nghe ta nói kệ và đại minh chú này thì nhất định không bị rắn độc cắn, làm cho hoại diệt thân mạng.

Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Như Phật nói kệ nhiệm mầu và đại minh chú

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

này ở đây, mà khi Bí-sô Tùy Dũng bị rấn cắn thì ở cách xa chỗ Phật, làm sao thầy ấy nghe được diệu pháp như vậy!

Tôn giả Xá-lợi Tử nói lời này rồi, đầu mặt đảnh lễ sát chân Thế Tôn, rồi ra khỏi chỗ Phật.

